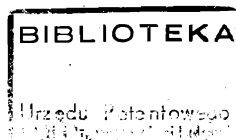

CO4 b 29/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40113

Kl. 80 b, 15/01

Feliks Wolski

Warszawa, Polska

Jan Żebrowski

Warszawa, Polska

Sposób wyrobu tworzywa, zwłaszcza do wyrobu elementów budowlanych

Patent trwa od dnia 28 sierpnia 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób wyrobu tworzywa, nadającego się zwłaszcza do wytwarzania różnych elementów budowlanych, przedmiotów galanteryjnych, a także przedmiotów domowego użytku.

Sposób według wynalazku polega na tym, że jako materiał wyjściowy stosuje się bądź miały i pyły powstające jako materiał odpadowy przy produkcji grysów marmurowych lub granitowych i znajdujące się w hałdach, bądź też pyły i miały wapieni miękkich lub twardych, marmurów i granitów, otrzymane przez ich mielenie na mączkę, przy czym jako środki wiążące wspomnianych pyłów i miałów stosuje się cement, wapno hydrauliczne lub hydratyzowane albo emulsję smołową. Po należytych zmieszaniu pyłów lub mączek z tymi środkami wiążącymi do otrzymanej masy dodaje się wody w ilości 7—12% i po umieszczeniu jej w odpowiedniej formie poddaje się ręcznemu ubijaniu lub prasowaniu mecha-

niczemu. W celu uzyskania efektów barwnych do wspomnianej masy dodaje się odpowiednich barwników.

Stwierdzono, że ilość wody nie może przekroczyć powyżej podanych norm. Przy stosowaniu pyłu z wapienia zawartość wody wynosi 12%, przy pyłe marmurowym — 8%, przy pyłe z granitu — 7%.

Należy zaznaczyć, że wymienione pyły i miały, jak również wymienione spoiwo (środki wiążące), można stosować bądź osobno, bądź też w dowolnej ich kombinacji.

Doświadczenia wykazały, że korzystne jest jako domieszkę do wymienionych środków wiążących zastosować fluorokrzemiany.

Stwierdzono również, że dobre wyniki uzyskuje się, jeżeli fluorokrzemiany zostaną zastosowane zamiast wszystkich wymienionych środków wiążących, w tym ostatnim jednak przypadku należy stosować nie same fluorokrze-

miany, lecz mieszaninę fluorokrzemianów ze szkłem wodnym.

W przypadku zastosowania jako środka wiążącego cementu i/lub wapna lub też cementu, wapna i/lub fluorokrzemianów, można w celu uzyskania większej twardości tworzywa, tworzywo to, po jego sprasowaniu, utwardzać przez nasycanie powierzchni tego tworzywa szkłem wodnym.

Tworzywo otrzymane sposobem według wynalazku może być następnie szlifowane, przy czym przy szlifowaniu tym nie powstają wypryski, jakie mają miejsce przy polerowaniu wyrobów lastrikowych i które w celu ich szlifowania muszą być kilkakrotnie szpachlowane.

Stwierdzono że przy zastosowaniu jako materiału wyjściowego pyłów wapienia, jako zaś środka wiążącego mieszaniny fluorokrzemianów z wodą, wytrzymałość otrzymanego tworzywa jest większa od wytrzymałości naturalnego wapienia.

Z tworzywa według wynalazku można wytwarzać tynki, a po nadaniu mu kształtu kostek

odpowiedniej wielkości można wytwarzać mozaikowe obrazy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wyrobu tworzywa, zwłaszcza do wyrobu elementów budowlanych, przy którym jako materiał wyjściowy stosuje się pyły lub miazły wapienia albo granitu, znamieny tym, że pyły te lub miazły po dokładnym zmieszaniu ze środkami wiążącymi na sucho poddaje się zwilżaniu wodą i następnie w stanie zwilżonym prasuje, przy czym ilość wagowa dodawanej wody zależna od rodzaju środka wiążącego leży ściśle w granicach 7—12%.
2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że jako środek wiążący stosuje się mieszaninę cementu i wapna lub też mieszaninę cementu, wapna i fluorokrzemianów, przy czym w tym przypadku wyrób ten utrwała się szkłem wodnym.

Feliks Wolski

Jan Zebrowski

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

